

RENDEZ-VOUS V PAŘÍŽI

DEBORAH MCKINLAYOVÁ

Román

Libri
FORTUNA

Original title: Deborah McKinlay: THAT PART WAS TRUE
Copyright © 2014 by Deborah McKinlay
Jacket design by Anne Twomey,
Jacket photograph of the Eiffel Tower with tulips
by Gabriela D. Costa/Flickr/Getty Images
Published by Grand Central Publishing
Hachette Book Group

Czech edition © Fortuna Libri, Praha 2014
Translation © Petr Mikeš, 2014

Vydalo nakladatelství Fortuna Libri.

www.fortunalibri.cz

Odpovědná redaktorka Veronika Klementová
První vydání

Tento román je fikce. Jména, postavy, místa i události a souvislosti zde popisované jsou buď výplodem autorčiny fantazie, nebo jsou alespoň fiktivně použity. Jakákoli podobnost se skutečnými osobami či událostmi je čistě náhodná.

Všechna práva vyhrazena

Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, ukládána do informačních systémů nebo rozšiřována jakýmkoli způsobem, ať už elektronicky, mechanicky, fotografickou cestou nebo jinými prostředky bez souhlasu majitele práv.

ISBN 978-80-7321-811-9

Mému otci

Poděkování

*S díky pro Alexandru Machinist
a Deb Futter.*

Milý pane Coopere,

mohla bych vás asi kontaktovat rychleji e-mailem, ale když píšu dopis rukou, povzbudí mě to, abych pečlivěji vážila slova, a jsem si vědoma toho, že píšu spisovateli.

Chci vám říci, že se mi moc líbila vaše kniha Mrtvé dopisy. Scéna, v níž Harry Gordon pojíždá broskev (zaklání se a jednou rukou si přidržuje zelenou hedvábnou kravatu, zatímco štáva mu stříká na manžetu košile na druhé ruce), mi vnesla slunce do mlhavého anglického dne. A připomnělo mi to také, jakou téměř dekadentní rozkoš přináší, když člověk jí plně dozrálý plod – bohužel to je dost vzácné.

S mnoha pozdravy

Eva Petworthová

Milá paní Petworthová,

*děkuji vám za velmi laskavá slova. Je vždycky
vzrušující dozvědět se něco od čtenáře, natož dostat
od něho dopis. (Bohužel i to je vzácné.)*

*Pokud jde o to ovoce, souhlasím s vámi. Většinou
dostáváme cosi umělého. Jednou jsem četl, že
nedozrálé ovoce je dobré leda tak pro to, čemu Bri-
tové říkají džem. Já džem nedělám, ale váš dopis mě
přiměl zapřemýšlet o tom, jestli má cenu se tím za-
bývat, takže to možná zkusím.*

Srdečně

Jackson Cooper

První kapitola

„Halóóó.“

Jack znal tohle halóóó, a kdykoliv jindy by ho to hodně rozzuřilo, ale v pět odpoledne, poté, co strávil většinu dne přemýšlením o nedávném krachu svého druhého manželství, uvítal jakýkoliv způsob, jak přeladit myšlenky. Byla to Lisa Milfordová. Bydlela na Sea Lane naproti Jackovi.

„Jacksoně, právě jsem se dověděla o tobě a o Marnii,“ řekla.

Vešla dovnitř kuchyňskými dveřmi, stejně jako mnohokrát předtím. Lisa byla hodně užvaněná a dříve v Marnii nacházela vlídnou posluchačku.

„Je mi to moc líto,“ řekla.

Lisa zřejmě krátce předtím hrála tenis, protože na sobě měla tenisový úbor. Byla malá a měla lesklé tmavé vlasy a vypadala by úplně jako roztomilá panenka, kdyby ten tenisový úbor na jejích obnažených pažích neodhaloval jemné stíny skvrn.